

čen znameními na něho se hodícími, musel by se obávat, že bude považován osobami třetími za toho, na něhož se pronesené obvinění vztahuje. Napadený rozsudek ovšem uvádí, že by zaprodání strany se mohlo státi i jinými příslušníky strany, než právě soukromým obžalobcem, avšak, nehledíc k tomu, že dalším obratem »buďto sami neb ve spojitosti s jinými« se objevuje zase nejasnost, koho vlastně pod »jinými« má rozsudek na zřeteli, nezjišťuje napadený rozsudek těmito vývody, a na tom pouze záleží, v jakém smyslu tato věta byla míněna, zda totiž útočila povšechně a bez rozdílu na takový okruh příslušníků strany svobodociální, k němuž lze počítati i soukromého obžalobce, či na okruh členů strany, vyjma právě stěžovatele, což by pak vylučovalo jeho aktivní legitimaci k obžalobě pro urážku na cti.

Čís. 2169.

»Užitkem« ve smyslu Šu 171 tr. zák. jest nejen osobní hmotný prospěch zlodějův, nýbrž i bezprávné a bezplatné přisvojení si disposiční moci nad cizí věci.

Nezáleží na tom, jakým způsobem naloží pachatel krádeže nebo spoluvinník (§ 5 tr. zák.) s věcí, již si pachatel přisvojil s vůlí, nakládati s ní jako s vlastní, a zdali se jí obohatí.

(Rozh. ze dne 9. listopadu 1925, Zm I 344/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 4. února 1925, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem spoluviny na krádeži podle §§ 5, 171, 173, 174 II. a), 179 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Důvod zmatečnosti čís. 9 a) Šu 281 tr. ř. uplatňuje zmateční stížnost výtkou, že za řízení nebylo zjištěno, z jaké pohnutky obžalovaní dříví z držení a bez přivolení firmy W. odňali a že z odnětí onoho dříví, totiž z toho, bude-li spáleno dříví firmy V. nebo firmy W., nemohli míti a také neměli užítku ani ostatní obžalovaní, ani stěžovatel. Námitku dlužno označiti jako právně bezpodstatnou. Některé údaje jednotlivých obžalovaných, zaznamenané i v rozsudkových důvodech, nasvědčují tomu, že z činů jejich kynul jak pachatelům samotným, tak stěžovateli jistý majetkový prospěch. Tak udal obžalovaný P., že stěžovatel prohlásil, že od skládání dříví bude platiti on (stěžovatel), od pálení pak firma V., že od firmy W. obdrží od dovozu za 1 m 24 Kč, od firmy V. pak za dříví samotné 16 Kč, a že dne 14. května 1924 šel si P. k stěžovateli pro peníze, že tam téměř celou noc popíjel, ale peněz od něho neobdržel. Údaje obdobné učinili také obžalovaní D. a Jaroslav Š., podle nichž stěžovatel jim mimo to říkal, že v oddělení 37. málo vydělají, a je vyzval, by šli skládat dříví do oddělení 46, že budou dostávat za 1 q vypáleného uhlí 20 Kč od něho (stěžovatele) a 8 Kč od firmy V. Dlužno

arci přiznati, že rozsudek neobsahuje výslovných zjištění, podle nichž by byli ať stěžovatel, ať ostatní obžalovaní jednali k tomu cíli, by si svými skutky zjednali majetkový prospěch (užitek) toho rázu, jaký má na zřeteli zmatečná stížnost, nebo podle nichž by si svými činy takový prospěch (užitek) skutečně byli opatřili. Než proto nestává se rozsudek zmatečným ani ohledně stěžovatele, ani ve příčině ostatních obžalovaných (§ 290 tr. ř.). Zmatečná stížnost zdůrazňuje, že posléze zmínění obžalovaní dostávali pouze zaplacenou práci a že, majíce skládati dříví firmy V., dostávali stejnou mzdu, jako když skládali dříví firmy W., že tudíž za žádných okolností nedostali a také neměli dostati zaplacenou více, než svoji práci a že také stěžovatel, který při celé věci byl zaměstnán pouze částečně jako povozník a obchodu uhlím nikdy nevedl a uhlí nikdy k prodeji nenabízel, dostal zaplacenou vždy pouze za práci povoznickou a nic více. Než zmatečná stížnost pojímá rčení §u 171 tr. zák. »pro svůj užitek« příliš úzce a příkládá mu smysl, jehož tento zákonný pojem nemá, dovozujíc, že mu odpovídá právě jen pachatelův prospěch majetkový. »Užitkem« ve smyslu §u 171 tr. zák. jest nejen osobní hmotný prospěch zlodějův, nýbrž i bezprávné a bezplatné přisvojení si disposiční moci nad cizí věci. Je proto lhostejno nejen, jakým způsobem naloží pachatel s věcí, již si přisvojil s vůlí, nakládati s ní jako s vlastní, nýbrž zejména také, zdali se věcí obohatí (rozh. sb. n. s. č. 552). Je pak na biledni, že ve zvýšené míře přiléhá toto právní hledisko na spoluvinníka krádeže ve smyslu §u 5 tr. zák., jakého spatřuje rozsudek ve stěžovateli.

Čís. 2170.

Zpronevěra (§ 183 tr. zák.) příspěvků pro nemocenskou pokladnu zaměstnavatelem pojištěnců.

Příspěvky jsou »svěřenými věcmi« jen tehdy, měl-li zaměstnavatel v době výplaty mzdy více peněz v rukou nebo po ruce, než jím bylo dělníkům vyplaceno na ryzí mzde.

Subjektivně vyžaduje se pachatelovo vědomí, že jinakým způsobem nakládání (trvalým zadržením) jako část příspěvků sraženými částkami mzdy porušuje právo pokladny, by jí byly odvedeny.

(Rozh. ze dne 9. listopadu 1925, Zm II 61/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmatečným stížnostem obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně ze dne 10. ledna 1925, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem zpronevěry podle §§ů 183, 184 druhá věta tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Zmatečným stížnostem nelze upřítí oprávnění, pokud, uplatňující důvod zmatečnosti podle čís. 9 písm. a) §u 281 tr. ř., poukazují k ná-